

enig med det ærede Medlem i, at det kan have sin Betydning for de ny Medlemmer, at Diskussionen fra de foregaaende Aar om denne Sag bliver fortsat eller gættaget. Det er jo, som bemærket, Halvdelen af Lands-tinget, der er fornyet, og vi have, saa vidt jeg ved, 18 ny Medlemmer her i Tinget, og af det Hensyn finder jeg det fuldstændig rigtigt, at der optages en fornyet Diskussion om Sagen; for saa vidt har det ærede Medlem Ret. Men jeg kan ikke være enig med ham i at komme ind paa en udførlig Drøftelse af, hvorvidt det var ønskeligt at faa flere Folketingsmænd eller ikke. Diskussionen om hele dette Spørgsmaal, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke, mener jeg, er fuldstændig ønskeløs. Naar Grundlovens § 32 paabyder os dette, giver os et bestemt Paalæg, saa forekommer det mig, at vi have intet Valg. Naar vi ikke ville søge Grundloven forandret, saa have vi at rette os efter Grundloven. Jeg skønner ikke, at her kan være Tale om i det hele taget at komme ind paa en udførligere Diskussion, om dette eller hint er ønskeligt — Det ærede Medlem bemærkede noget om, at de rene Standpunkter stode her over for hinanden, og kunde man ikke faa det bedste, saa var det godt at tage det næstbedste. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har ikke holdt paa det rene Standpunkt i Dag. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad jeg forstaar ved det rene Standpunkt: Det rene Standpunkt er, at Grundlovens § 32 opfyldes saaledes, at vi ikke blot faa 137 Folketingskredse, men at disse Kredse fordeles ligeligt rundt omkring i Befolkningen i Forhold til Folketallet uden Hensyn til Dyrighedsgrænserne, og at Valgstedet ligger saa bekvemt som muligt for Velgerne i hver enkelt Kreds. Det er det rene Standpunkt, det er det, jeg og mine Meningsfæller have holdt paa i mange Aar. Men det ærede Medlem vil se, hvis han har lagt Mærke til mine Udtalelser i Dag, at jeg har ikke bestemt fastholdt dette, jeg har endogjaa sagt, at jeg kan være med til at stemme for det Forslag, som Regeringen har forelagt paa Folketingets Bord i de tre foregaaende Aar; det er ikke at holde paa det rene Standpunkt. — Det ærede Medlem talte om dette Forslag som det næstbedste. Jeg forstaaer ham aldeles ikke paa dette Punkt; jeg kan ikke se, at der overhovedet er noget godt ved dette Forslag, thi som sagt det opfylder ikke Grundlovens Bud, og det strider mod, hvad man i alt Fald fra et Folketingsstandpunkt absolut maa og kan ønske. Jeg kan forstaa det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (N. B. Breinholt) i den Betragtning, som

han gjorde gældende her i Fjor og til Dels i Aar, skønt jeg ikke er enig med ham, men hvad jeg ikke kan forstaa, er, at Naend, der ville kalde sig Venstrømænd, og som ville være om Folketingets Indflydelse, kunne forlade den historiske Grund og Forudsætningerne for Grundloven, baade for Grundloven af 1849 og Grundloven af 1866, og det, vi have kæmpet for, ikke i 24, men i 23 Aar og desuden have været nær ved at naa, idet vi aabenbart vare komne saa vidt efter 19 Aars Forløb, at faa alle Faktorer til at erkende, at det rette Grundlag er at bøjse sig for Grundlovens § 32. Ikke blot Venstre, men ogsaa Højre og Regeringen indsaa, at der ikke var nogen anden Vej at gaa, og jeg er vis paa, at havde man holdt sig paa den Vej, saa skulde det nok være lykkedes at naa et Resultat. Derfor har det forundret mig, at man fra den Side, som det ærede Medlem tilhører, har kunnet forlade den gamle historiske Vej, hvor man var kommen saa vidt, at man var nær ved at naa Maalet.

Bøijen: Jeg vil kun sige over for det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at jeg paa ingen Maade har forladt det gamle Standpunkt; det er et lige saa berettiget Standpunkt at holde paa en Grundlovsforandring, og en Grundlovsforandring er ikke affaaeren, fordi dette Forslag bliver vedtaget. Vedtages dette Forslag, er det, som udtalt fra flere Sider, en midlertidig Ordning, og denne midlertidige Ordning kunde mulig aabne Vej for at komme til en Grundlovsforandring. Saa er mit Standpunkt, at jeg anser det for heldigt at have et mindre Antal af Folketingsmænd, og jeg betragter det saaledes, at kunde vi opnaa en Grundlovsforandring, der fastsatte Tallet af Folketingsmændene, saa var det bedre end at vedblive Aar for Aar at forøge Antallet af Folketingsmænd.

Madsen-Mygdal: Jeg skal dertil blot gøre den korte Bemærkning, som jeg for øvrigt allerede har gjort en Gang i Dag, at vel kaldet man dette en midlertidig Foranstaltning, men ifølge de Erfaringer, vi have indvundet her gennem en længere Række af Aar, er jeg sikker paa, at denne saakaldte midlertidige Foranstaltning bliver endelig for længere Tid, og denne midlertidige Foranstaltning forhindrer os netop i at opnaa enten til den ene eller den anden Side en virkelig Afgørelse af den foreliggende Sag.

Bjerre: Jeg skal over for det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og hans Anker over Fordelingen ved Aalborg